

„Irgenyeges lettél, csitítsd agyad lázát,
 Kattintsd szoba-mozid üvegajtós házát,
 Halld, mái poéták mint bugyborékolják
 Magyar nyelv-nyesedék habla kotyorékát:
 »Csűrt galaktikákban fürt-bennlóg a piszke,
 Benne magszem Évát hágja ein giliszta,
 ó-sátáni rendből előkerekedő
 Tigris-fogú csillag tüchtig átom-velő...«
 „Hallgasd a kiszaba/tik/dul a lyány orra
 Légzsáknak fúvatik árbócfövi – torla...
 Föl is tápázkodom, elegend van mára,
 Fogytán a tudómból lehelhető pára,
 Visszafekszem nyájas röögöknek alája,
 (Légy büszke az Öreg maradiságára.)
 Ha majd újra lesznek idefenn bolondok,
 Meglátogatlak és székfoglalót mondok.”

VÖRÖS LÁSZLÓ, OLASZ SÁNDOR ÉS ANNUS JÓZSEF